

Arrest

nr. 339 654 van 19 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 28 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. QUESTIAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten.

Op 31 juli 2024 dient verzoeker in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in, nadat zijn moeder reeds tweemaal, op 22 januari 2020 en op 9 juni 2023, om internationale bescherming had verzocht.

Op 10 oktober 2024 wordt verzoekers moeder, gelet op de jonge leeftijd van verzoeker zelf, gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 15 juli 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*". Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Je werd geboren op 7 augustus 2022 in Namen, België. Je beweert over de Eritrese nationaliteit te beschikken. Jouw vader werd in 2021 erkend als Eritrese vluchteling.

Jouw moeder, R.M.M. (CGVS: 20/XXXXX(Z)(Y)) kwam toe op Belgisch grondgebied op 18 april 2019. In dat jaar, probeerde jouw moeder naar Engeland te gaan. Zij leerde op een parking jouw vader, R.T.A. (CGVS: 20/XXXXX), een Eritrese burger, kennen en ze begonnen een relatie.

Jouw moeder diende op 22 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in voor de Belgische asielinstanties. Jouw vader diende twee dagen later een asielaanvraag in, op 24 januari 2020. Hij werd op 23 maart 2021 erkend als vluchteling. Op 2 augustus 2022 nam het CGVS voor jouw moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en het statuut van subsidiaire bescherming aangezien zij er niet in slaagde haar herkomst uit Eritrea aannemelijk te maken. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 13 januari 2023 in arrestnummer 283136.

Op 9 juni 2023 diende jouw moeder een tweede asielaanvraag in. Je stond deze keer mee op de bijlage. Op 13 september 2023 oordeelde het CGVS dat zij geen nieuwe elementen aanbracht en werd haar verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Zij ging in beroep tegen deze beslissing op 2 oktober 2023. Op 10 juni 2024 werd dit beroep door de RvV verworpen in arrestnummer 307999.

Op 31 juli 2024 diende jouw moeder in hoofde van jou een verzoek om internationale bescherming in. Jouw moeder verwees hiervoor naar elementen die in het verlengde liggen van haar eigen asielaanvraag.

Tot slot diende jouw moeder nog op 26 september 2024 een derde verzoek om internationale bescherming in, in haar eigen naam. Zij bracht echter geen nieuwe elementen aan waardoor het CGVS ook dit verzoek niet-ontvankelijk verklaarde op 7 november 2024. Zij ging niet in beroep tegen deze beslissing.

In antwoord op het verzoek om inlichtingen van het CGVS van 12 augustus 2024 werden volgende documenten neergelegd; een kopie van jouw geboorteakte, een kopie van de dagvaarding en een kopie van de ingediende conclusies voor de Rechtbank van eerste aanleg in Luik, een kopie van de DNA resultaten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Het Commissariaat-generaal oordeelde dat je te jong bent om zelf gehoord te worden, waardoor jouw moeder aangewezen werd als jouw voogd die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure en werd jouw moeder (gezien jouw te jonge leeftijd om gehoord te worden) in jouw hoofde gehoord tijdens het persoonlijk onderhoud en dit in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Tijdens het interview verzocht jouw advocaat te wachten op de DNA-test van de rechtbank alvorens over jouw dossier een uitspraak te doen die voor het einde van 2024 zou hebben plaatsgevonden (notities persoonlijk onderhoud, NPO, p.8). Het CGVS kreeg op 19 mei 2025 deze resultaten doorgestuurd.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier en uit de verklaringen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar tweede verzoek van 9 juni 2023 (20/XXXXXZ). Op 13 september 2023 nam het CGVS een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Op 2 oktober 2023 diende jouw moeder beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 10 juni 2024 werd het beroep verworpen omdat er geen elementen aanwezig waren die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming noch slaagde jouw moeder er niet in nieuwe elementen aan te brengen (zie arrestnummer: 307999, toegevoegd in het administratief dossier). Jouw moeder ging niet in beroep tegen deze beslissing van de RvV. Bijgevolg zijn de beslissingen in het kader van dit verzoek definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

In dit tweede verzoek haalde jouw moeder aan dat je, indien je wat ouder zou worden, verplicht zou worden een militaire opleiding te volgen. In jouw eigen verzoek verklaart jouw moeder dat ze niet wil dat je meemaakt wat zij meemaakte. Ze wil niet dat je problemen zou krijgen of een gevangenisstraf zou moeten uitzitten in Eritrea.

Identiteit, **nationaliteit** en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale

bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

Jouw Eritrese nationaliteit staat echter niet vast waardoor er geen beoordeling kan worden gemaakt van de hypothetische problemen die er onlosmakelijk mee verbonden zijn.

Er werd immers reeds vastgesteld dat er geen geloof kon gehecht worden aan de beweerde Eritrese nationaliteit van jouw moeder.

- Het CGVS verwijst hiervoor naar de opsomming van de verschillende procedures van jouw moeder in de samenvatting van de feiten, en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Er kan dus niet worden vastgesteld dat jij via jouw moeder over de Eritrese nationaliteit zou beschikken, er kan wel van uitgegaan worden dat jij van rechtswege ook over een andere nationaliteit kan beschikken, meer bepaald over de nationaliteit van het effectieve land van oorsprong van jouw moeder. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van jouw verzoek bleef jouw moeder bij haar bewering dat ze over de Eritrese nationaliteit beschikt (NPO, p.6, 7).

Ten tweede, hoewel de biologische band bevestigd is, staat de juridische afstamming tussen jou en jouw Eritrese vader niet vast.

- Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft de advocate van jouw moeder aan dat er bepaalde moeilijkheden waren om je door jouw vader te laten erkennen bij de gemeente (NPO, p.3, en 6). Zo werd er verklaard dat er reeds een poging werd ondernomen je te laten erkennen door jouw vader, maar dat daarvoor bepaalde documenten nodig waren die moeilijk te verkrijgen waren zoals een paspoort. Ook zou je een document nodig hebben van de gemeente van Namen maar kwam jouw vader niet opdagen op de afspraak (NPO, p.3, 6). De naam van jouw vader staat bijgevolg ook niet vermeld op jouw geboorteakte. Via de gerechtelijke procedure, hoopte jouw moeder dat jouw vader je alsnog zou erkennen. Tot op heden mocht het CGVS geen documenten ontvangen die dit gegeven zouden bevestigen.

- Aangezien er tot op heden geen wettelijke band vast staat, val je nog steeds onder de, voor het CGVS onbekende, nationaliteit van jouw moeder.

- Bovendien, en volledigheidshalve, indien de wettelijke band tussen jou en jouw Eritrese vader wel vast zou staan, dient er te worden opgemerkt dat de vluchtelingenstatus jou niet kan worden toegekend indien je aanspraak kan maken op de bijstand van een andere autoriteit op basis van de effectieve nationaliteit van jouw moeder. Hoewel jouw vader de Eritrese nationaliteit heeft, is het immers niet duidelijk welke nationaliteit jouw moeder effectief heeft. Bijgevolg, kan er **dan ook geen vrees voor vervolging in jouw hoofd, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld ten aanzien van het effectieve, maar voor de commissaris-generaal onbekende, land van herkomst van jouw moeder, waarvan je desgevallend de nationaliteit bezit.**

De overige documenten die neergelegd werden in het kader van jouw verzoek, brengen geen verandering aan deze vaststellingen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dan ook dat jouw moeder geen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/6 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 15.3, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking).

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en

terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Beoordeling

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De commissaris-generaal nam de bestreden beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”*.

De Raad wijst erop dat verzoekers moeder, van onbekende nationaliteit, op 22 januari 2020 en op 9 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende, en dat dat laatste op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als (de haar) vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 2 augustus 2022 nam de commissaris-generaal in het kader van het eerste beschermingsverzoek van verzoekers moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad werd bevestigd bij arrest nr. 283 136 van 13 januari 2023. In het kader van het tweede (eerste volgend) beschermingsverzoek van verzoekers moeder nam de commissaris-generaal op 13 september 2023 een beslissing *“niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”*, waarna de Raad het beroep tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing verwierp bij arrest nr. 307 999 van 10 juni 2024.

3.3. In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (eigen onderlijning) (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Deze *“eigen feiten”* in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk *“nieuwe elementen of feiten”* te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

3.4. De Raad stelt in navolging van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van voormelde bepaling.

3.4.1. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal immers op goede gronden als volgt:

“In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier en uit de verklaringen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar tweede verzoek van 9 juni 2023 (20/XXXXXZ). Op 13 september 2023 nam het CGVS een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Op 2 oktober 2023 diende jouw moeder beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 10 juni 2024 werd het beroep verworpen omdat er geen elementen aanwezig waren die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming noch slaagde jouw moeder er niet in nieuwe elementen aan te brengen (zie arrestnummer: 307999, toegevoegd in het administratief dossier). Jouw moeder ging niet in beroep tegen deze beslissing van de RvV. Bijgevolg zijn de beslissingen in het kader van dit verzoek definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

In dit tweede verzoek haalde jouw moeder aan dat je, indien je wat ouder zou worden, verplicht zou worden een militaire opleiding te volgen. In jouw eigen verzoek verklaart jouw moeder dat ze niet wil dat je meemaakt

wat zij meemaakte. Ze wil niet dat je problemen zou krijgen of een gevangenisstraf zou moeten uitzitten in Eritrea.

Identiteit, **nationaliteit** en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

Jouw Eritrese nationaliteit staat echter niet vast waardoor er geen beoordeling kan worden gemaakt van de hypothetische problemen die er onlosmakelijk mee verbonden zijn.

Er werd immers reeds vastgesteld dat er geen geloof kon gehecht worden aan de beweerde Eritrese nationaliteit van jouw moeder.

- Het CGVS verwijst hiervoor naar de opsomming van de verschillende procedures van jouw moeder in de samenvatting van de feiten, en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Er kan dus niet worden vastgesteld dat jij via jouw moeder over de Eritrese nationaliteit zou beschikken, er kan wel van uitgegaan worden dat jij van rechtswege ook over een andere nationaliteit kan beschikken, meer bepaald over de nationaliteit van het effectieve land van oorsprong van jouw moeder. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van jouw verzoek bleef jouw moeder bij haar bewering dat ze over de Eritrese nationaliteit beschikt (NPO, p.6, 7).

Ten tweede, hoewel de biologische band bevestigd is, staat de juridische afstamming tussen jou en jouw Eritrese vader niet vast.

- Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft de advocate van jouw moeder aan dat er bepaalde moeilijkheden waren om je door jouw vader te laten erkennen bij de gemeente (NPO, p.3, en 6). Zo werd er verklaard dat er reeds een poging werd ondernomen je te laten erkennen door jouw vader, maar dat daarvoor bepaalde documenten nodig waren die moeilijk te verkrijgen waren zoals een paspoort. Ook zou je een document nodig hebben van de gemeente van Namen maar kwam jouw vader niet opdagen op de afspraak (NPO, p.3, 6). De naam van jouw vader staat bijgevolg ook niet vermeld op jouw geboorteakte. Via de gerechtelijke procedure, hoopte jouw moeder dat jouw vader je alsnog zou erkennen. Tot op heden mocht het CGVS geen documenten ontvangen die dit gegeven zouden bevestigen.

- Aangezien er tot op heden geen wettelijke band vast staat, val je nog steeds onder de, voor het CGVS onbekende, nationaliteit van jouw moeder.

- Bovendien, en volledigheidshalve, indien de wettelijke band tussen jou en jouw Eritrese vader wel vast zou staan, dient er te worden opgemerkt dat de vluchtelingenstatus jou niet kan worden toegekend indien je aanspraak kan maken op de bijstand van een andere autoriteit op basis van de effectieve nationaliteit van jouw moeder. Hoewel jouw vader de Eritrese nationaliteit heeft, is het immers niet duidelijk welke nationaliteit jouw moeder effectief heeft. Bijgevolg, kan er **dan ook geen vrees voor vervolging in jouw hoofde, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld ten aanzien van het effectieve, maar voor de commissaris-generaal onbekende, land van herkomst van jouw moeder, waarvan je desgevallend de nationaliteit bezit.**

De overige documenten die neergelegd werden in het kader van jouw verzoek, brengen geen verandering aan deze vaststellingen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dan ook dat jouw moeder geen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.”

Waar in het verzoekschrift wordt geponeerd dat verzoeker, gelet op de vigerende Eritrese nationaliteitswetgeving, via zijn vader, wiens Eritrese nationaliteit niet wordt betwist en die in België als vluchteling werd erkend, automatisch de Eritrese nationaliteit heeft, dient erop gewezen dat in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing er terecht op wordt gewezen dat het geenszins vaststaat welke nationaliteit verzoekers moeder heeft en dat bijgevolg evenmin vaststaat dat verzoeker niet (tevens) deze – onbekende – nationaliteit van zijn moeder bezit. Ingeval een verzoeker om internationale bescherming twee nationaliteiten bezit, moet een vrees voor vervolging immers ten aanzien van beide landen worden aangetoond om erkend te kunnen worden als vluchteling, wat impliceert dat is komen vast te staan dat de verzoeker in geen van beide landen toegang heeft tot daadwerkelijke bescherming in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Dit volgt uit de definitie van vluchteling, volgens dewelke een vluchteling elke persoon is “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen...” en het subsidiaire karakter van internationale bescherming. Internationale bescherming kan immers enkel worden toegekend indien de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming omdat het garanderen en beschermen van de veiligheid van hun onderdanen een verplichting

is van Staten. In geval van dubbele nationaliteit slaat de term “*land waarvan hij de nationaliteit bezit*” op elk land waarvan de verzoeker de nationaliteit bezit. Om dezelfde redenen geldt dit ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing naar “*land van herkomst*” in deze wetsbepaling moet eveneens begrepen worden als het land of de landen van nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming. *In casu* kan weliswaar worden aangenomen dat verzoeker de Eritrese nationaliteit bezit, doch, gelet op het ongelooftwaardig karakter van de bewering van verzoekers moeder dat zij eveneens de Eritrese nationaliteit bezit – zoals dit zowel door de commissaris-generaal als door de Raad werd vastgesteld in het kader van haar verzoeken om internationale bescherming –, staat het heden niet vast dat verzoeker enkel de Eritrese nationaliteit bezit en dus al dan niet een dubbele en/of een andere nationaliteit bezit. Teneinde de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming correct te kunnen beoordelen, komt het dan ook aan verzoekers moeder toe duidelijkheid te scheppen over haar nationaliteit, een element waar zij in gebreke blijft, zoals blijkt uit de beoordelingen door de commissaris-generaal en de Raad in het kader van haar verzoeken om internationale bescherming.

Waar verzoeker nog stelt dat er geen rekening is gehouden met het principe “*eenheid van familie*” en hij tevens als vluchteling moet worden erkend omdat zijn vader als vluchteling werd erkend, dient erop gewezen dat indien in overweging 36 van de richtlijn 2011/95 enerzijds wordt beklemtoond dat er rekening dient te worden gehouden met het feit dat gezinsleden van een bedreigde persoon in regel het risico lopen zich ook zelf in een kwetsbare situatie te bevinden, uit artikel 4 van de richtlijn anderzijds niet volgt dat een verzoek om internationale bescherming zonder meer kan worden toegewezen op grond dat een gezinslid van de verzoeker gegronde vrees voor vervolging heeft of een reële risico op ernstige schade loopt. Artikel 4, lid 3 van de richtlijn 2011/95 gebiedt immers dat elk verzoek op individuele basis wordt beoordeeld (HvJ, C-652/16, Ahmedbekova, 4 oktober 2018). Tevens dient daarbij rekening te worden gehouden met onder meer alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker “*teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen*”. Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat het principe van “*eenheid van familie*” niet staat ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag, noch in de criteria voor het bekomen van de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.4.2. Gezien het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

3.5. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER